

Amrita Koetiram

NIEUWS

- 11 -

AUGUSTUS 2007

Sloppenwijkrenovatie in Poona

Normaal gezien ontvangen de inwoners van Poona Amma enkele dagen per jaar. In 2003 was haar bezoek echter beperkt tot één avondprogramma. Aanvankelijk was dit teleurstellend, maar de stad kreeg dat jaar iets dat het korte bezoek kon goedmaken. De MA Math** liet een deel van haar vrijwilligers blijven om het Ajanta Nagar Sloppenwijk Renovatieproject nieuw leven in te blazen.

De afgelopen jaren zijn vrijwilligers van de MA Math van overal ter wereld naar India gekomen om hun tijd en inspanning te besteden aan het Amrita Koetiram huizenproject. Dit jaar was er de grootste opkomst ooit, aangezien meer dan 90 vrijwilligers uit Oostenrijk, België, Canada, Frankrijk, Duitsland, Holland, India, Japan, Spanje en de VS voor het project hier naar toe kwamen.

Bij hun aankomst gingen al de internationale vrijwilligers de bewoners van Ajanta Nagar opzoeken. Hoewel ze niet dezelfde taal spraken communiceerden de internationale vrijwilligers urenlang met de bewoners van Ajanta Nagar, enkel door middel van handdrukken, glimlachen en veel gelach. Het bleek dat beide partijen even geïnspireerd en nieuwsgierig waren om

elkaar daar te ontmoeten. En het was moeilijk om te zeggen wie er blijer was van de ander te zien. Na die ontmoeting leek het wel alsof beide partijen het fantastisch zouden vinden om hier de hele duur van het project gewoon elke dag naar toe te komen om zich met elkaar te vermaken. Maar de vrijwilligers waren hier om te werken en de Ajanta Nagar bewoners wisten dat.

Dit project is niet enkel uniek door het grote aantal internationale deelnemers, maar ook omdat het een flatgebouw in plaats van een huizenproject is.

Ajanta Nagar was een sloppenwijk van 5 hectare, de thuis van meer dan 1.700 families, ongeveer op 2 km afstand van Amma's ashram*** in Poona. Het was net als elke andere sloppenwijk in India: erg vuil, klein behuist, zonder betrouwbare water- of energiebron, geen sanitair, heel weinig bescherming tegen de elementen enz. Eigenlijk geen erg aantrekkelijke plaats om te wonen. Enkele jaren geleden besliste de lokale regering om de levensomstandigheden van de mensen die daar leefden te verbeteren. Maar ze beseften dat ze het niet alleen aankonden. Dus benaderden ze de MA Math en vroegen haar of die wilde helpen om van het project een succes te maken. En aangezien Amma nooit iemand afwijst die haar om hulp komt vragen stemde ze ermee in om Ajanta Nagar te herbouwen.

Een woning in de sloppenwijk

Toekomstige huisvesting voor de sloppenbewoners

De bouw in volle gang

*De taal van het hart ...**

*Werken aan de fundering ... **

*... en werken aan de fundering**

Het plan bestond erin om in 3 fasen 34 appartementsgebouwen met 2 verdiepingen te bouwen op de plaats waar toen een wirwar van barakken stond. Om de sloppenwijk op dezelfde plaats te herbouwen was het nodig dat het project in verschillende fasen verloopt. De eerste fase impliceerde de bouw van 600 tijdelijke woningen. Eens dat die waren afgewerkt ging ongeveer 1/3 van de sloppenwijkbewoners erin wonen. Van zodra ze verhuisd waren werden hun oorspronkelijke krotten vernietigd. Op de plaats waar ze ooit woonden werd de grond voorbereid voor de bouw van nieuwe huizen.

Eens dat dit eerste 1/3 van de flats voltooid was zou het volgende 1/3 van de sloppenwijkbewoners naar de tijdelijke woningen verhuizen. Daarna zou hun deel van de sloppenwijk met de grond gelijk gemaakt worden en de bouw van het tweede 1/3 deel permanente huizen aanvangen. Dat zou nog een derde keer gebeuren, totdat iedereen uiteindelijk in een nieuwe flat woont.

De eerste ontmoeting en al de daaropvolgende onthulden de echte waarde van de aanwezigheid van ashramvrijwilligers. Zoals iedereen wel weet kan er in twee weken tijd maar een bepaalde hoeveelheid extern bouwwerk gebeuren, maar slechts weinigen realiseren zich hoeveel intern bouwwerk er in dezelfde korte periode verricht kan worden. Elke dag dat de vrijwilligers kwamen werken was een belangrijke gebeurtenis voor Ajanta Nagar.

En aangezien geen van de 34 gebouwen voltooid werd tijdens hun verblijf leken zelfs eenvoudige zaken als afval verplaatsen en beton gieten in een feest te veranderen. Het was echt een plezier om zoveel enthousiasme te zien tijdens het werk. Door die vreugde was het gemakkelijk om het stof, de hitte en de uitputting van dat fysieke werk te vergeten. Amma zegt vaak dat - als men iets doet met liefde en de juiste houding van dienstbaarheid - het niet langer een karwei is, maar een offer aan God. Het was mooi om dit werkelijkheid te zien worden.

Tijdens hun korte verblijf in Ajanta Nagar werkten de internationale vrijwilligers bijna uitsluitend aan de fundering van het eerste gebouw. Het was duidelijk dat men zich na hun vertrek niet enkel zou herinneren hoeveel afval er werd vervoerd, noch hoeveel pilaren er werden opgetrokken. De vrijwilligers legden vooral een nieuwe fundering in het hart van de mensen uit Ajanta Nagar. Ze waren Amma's boodschappers, een levend voorbeeld van haar leringen over dienst aan de hulpbehoevenden.

Wij proberen nog verhalen en foto's te bekomen over de huidige situatie in de voormalige sloppenwijk. Wordt vervolgd ...

*Stof, hitte, uitputting ... offers aan God**

Intern bouwwerk

Dankbetuigingen aan Amma wegens de voortgang in de bouw

Uw bijdragen voor Amma's huizenbouwproject 'Amrita Koetiram' zijn ten aller tijden welkom. Voor vragen of meer informatie kunt u contact opnemen met: Vrienden van Amma: 00 32 (0) 472 86 85 88

Nieuwe aanvragen voor de nieuwsbrief en adreswijzigingen graag doorgeven aan:
 Vrienden van Amma
 Broekstraat 6
 9140 Tielrode
 België
 E-mail: vriendenvanamma@pandora.be

Meer lezen over het Amrita Koetiram project kan op: <http://koetiram.vriendenvanamma.be>

Schenkingen:
 Vanuit België: Bankrek: 083-2954139-07

Vanuit Nederland: Giro: 427 27 72 o.v.v. Amrita Koetiram (tnv Stichting Vrienden van Amma Nederland te Soest)

- * *Wegens een defect aan de oorspronkelijke CDR met fotomateriaal hebben wij vergelijkbare foto's van een ander bouwproject gebruikt ter illustratie van dit project.*
- ** *Mata Amritanandamayi Math = een organisatie die zich, geïnspireerd door en onder leiding van Amma, vanuit mededogen inzet voor medemensen*
- *** *ashram= religieuze gemeenschap, klooster in hindoetraditie*

Wafels voor Amrita Koetiram

Dit jaar is in België een aantal enthousiaste vrijwilligers gestart met het bakken van warme wafels op de Antwerpse Wapper. Het initiatief wordt gedragen door een groepje jongeren die bijgestaan worden door vrijwilligers met een even jong hart.

Met hulp van de stad en vooral dankzij een grote eigen inzet hebben ze op amper 7 maanden tijd, vier keer in de vroege ochtend een uitnodigende kraam opgebouwd en daar tot in de avond overheerlijke wafels gebakken en aangeboden met suiker, slagroom en zelfs een drankje. Voorbijgangers werden uitgenodigd om zich de wafels te laten smaken en als men dan naar de prijs vroeg, werd hun aandacht op de Amrita Koetiram huizen en de donatiebox gericht. Genereuze giften waren het gevolg.

Niettegenstaande het soms slechte weer, hebben de wafelbakkers dit jaar in totaal een bedrag aan vrijblijvende schenkingen opgehaald, dat goed is voor drie Amrita Koetiram huizen. Dat wil zeggen dat drie families - in India hangen vaak ook ouders, en eventuele broers of zussen van één en dezelfde kostwinner af - een betere toekomst tegemoet gaan. Niet alleen op het gebied van wonen, maar ook wat betreft werk, opleiding, gezondheidszorg etc. Naar de echte waarde van de geleverde inspanningen kunnen we dus alleen maar gissen ...

Wegens het grote succes zal de wafelbak ook volgend seizoen voortgezet worden.

Heeft u ook interesse om een keer mee te helpen? Bel of mail gerust naar An voor meer informatie. (An Deceulaer: 0495 / 733 164 of andeceulaer@hotmail.com)

Een wafelbakster vertelt:

“Toen ik 's middags bij het wafelkraam aankwam was het nog rustig, maar al vlug was er een toevloed van mensen, het was de eerste maal dat ik meehielp, dus het was wel eventjes wennen. Omdat ik wafels aan het bakken was had ik aanvankelijk niet veel tijd om de reacties van de mensen te zien en te horen, maar later deden zich een paar ontroerende momenten voor.

Mijn hart smolt weg toen ik iemand opmerkte die ik kende, het was een afrikaanse dame die ik ken via een organisatie die gezinnen helpt die het financieel moeilijk hebben. Zij was daar samen met haar echtgenoot en drie kinderen, en toen ik die lachende gezichten zag, was het alsof ik Amma zelf zag.

Zij vertelde vol trots dat zij sinds drie maanden werk had en het was inderdaad een tijdje geleden dat ik haar nog gezien had bij de hulporganisatie. Het hele gezin genoot duidelijk van de heerlijke wafels, en toen ik vertelde dat het geld diende om huizen voor de armen te bouwen in India was ze echt fier dat ze nu ook zelf eens kon geven in plaats van te krijgen.

Het volgende aandoenlijke moment was op het einde van de verkoop.

Twee daklozen kwamen aarzelend naar het kraam en keken hongerig naar de wafels. Terwijl ze elk een gratis

wafel kregen kwam er nog een derde dakloze bij staan en ... onze laatste wafels hadden hun weg gevonden naar drie hongerige 'kinderen'. Toen ik die drie mensen daar zag staan was het alsof ze gestuurd waren. En ze hadden zo'n kinderlijke blik in hun ogen dat mijn hart weer helemaal overliep.

Op zo'n momenten is het alsof een innerlijke stem mij zegt "oordeel niet maar probeer in ieder mens het goddelijke te zien". (En ik weet dat ik daar soms wel eens aan herinnerd moet worden.) En dan ben ik dankbaar ... dat ik elke keer kansen krijg om mijn hart steeds meer open te laten bloeien.”

Hopelijk maken deze ervaringen u warm om de groep te ondersteunen...